

skaffe Sikkerhed for Folks Penge, men Folk maa virkelig ogsaa selv passe paa. Det er kedeligt, at det ærede Medlem ikke nærmere har forklaret, hvorledes Folk skal bære sig ad med at passe paa deres Penge, naar de har indsat dem i et Pengeinstitut, som efter alt, hvad der foreligger, maa anses for at være solvent og paalideligt. Jeg synes, det er fuldstændig at vende Forholdene paa Hovedet at ville lægge en Del af Ansvaret over paa Sparerne, saaledes som det ærede Medlem gjorde. Han vil maaske henvise til, at han mener, at Folk burde sætte deres Penge i Sparekasserne i Stedet for i Bankerne. Det kan ogsaa under visse Forhold være anbefalelsesværdigt; det har i alle Tilfælde vist sig i den Periode, der er gaaet, at de, der har sat deres Penge i Sparekasserne, som Regel har haft dem betydelig mere sikkert end de, der har sat dem i Bankerne. Men derfor er det jo ogsaa, at der nu er forelagt et Forslag om at styrke Sikkerheden for de Mennesker, der betror Bankerne deres Penge.

Jeg kan heller ikke forstaa, at de to Ordførere for de konservative Partier kan tale om at socialisere Bankerne i Forbindelse med det Forslag, der foreligger her. Jeg har allerede fremsat min Mening om Forslaget, og det er den, at det langtfra tilfredsstillende de principielle Krav, som Socialdemokraterne har med Hensyn til en Banklov. Men den højtærede Minister har heller slet ikke haft til Hensigt at komme ind paa dette Spørgsmaal; det har været hans Hensigt at forelægge et Forslag, som ene og alene tog Sigte paa at sikre Indskyderne deres Penge, og naar man ser paa Forslaget ud fra det Synspunkt, er det ganske ved Siden af at tale om Bankernes Socialisering. Jeg maa gaa ud fra, at det kun er Talemaader, der er beregnet paa at gentages i Agitationen ude i Landet.

Det er imidlertid et Spørgsmaal, om man skal tillægge disse Udtalelser saa stor Betydning, for da man kom til Realiteterne i Forslaget, viste det sig, at saavel det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen som det ærede Medlem Hr. Sven dog var villige til Forhandling paa en Række Punkter, og jeg paaskønner selvfølgelig, at der er en saadan Villighed, selv om jeg synes, at det er en Villighed, som der ikke er nogen Grund til at takke for, for det er jo ikke for Regeringens eller for Socialdemokraternes Skyld, at man skal vedtage dette Forslag, men det er først og fremmest for Bankernes egen Skyld og i ikke mindre Grad for Sparernes Skyld. Den Udvikling, som det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen pegede paa, hvor-

efter Pengene atter er begyndt at vandre tilbage fra Bankerne til Sparekasserne, vil selvfølgelig blive fortsat, for saa vidt man ikke kan enes om en Banklov, der giver Indskyderne al fornøden Garanti for deres Penge, naar de indsættes i Bankerne. Derfor tror jeg ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Sven skød langt over Maalet i sin Kritik af dette Forslag. Dette Forslag og den Minister, der har fremsat det, er i Virkeligheden Bankernes sande Ven, saa vist som han ikke har foreslaaet noget som helst i dette Forslag, der kan fortrædige nogen Bank, der ledes paa en ordentlig og hæderlig Maade.

Saa vel det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen som det ærede Medlem Hr. Sven opholdt sig meget over, at der skulde være saa megen Uklarhed og Modsigelse i det foreliggende Forslag. Den højtærede Minister har allerede gjort et Par Bemærkninger herom, og jeg skal ikke fortæbe mig videre i disse Udtalelser; det er jo uhyre taknemmeligt paa højere Steder her i Samfundet at tale om, at et Forslag, der er udarbejdet af en Arbejdsregering, er uklart og selvmodsigende, naar det vel at mærke drejer sig om saadanne Emner som netop Banker og Bankers Ledelse; man har altid hævdet, at det var Ting, som Arbejderne ikke havde Forstand paa, saa det er kun i god Konsekvens af denne Anskuelse, at saadanne Talemaader nu fremsættes.

Men da man nu har opholdt sig saa meget ved disse Paastande om Uklarhed og Modsigelse og fremhævet det paa Punkter, hvor der heldigvis er Lejlighed til Sammenligning, vil jeg gerne sige et Par Ord derom. I Norge har man den 4. April dette Aar faaet en ny Lov om Banker, og i denne Lov findes mærkeligt nok vel ikke ordret det samme, men dog det væsentlige Indhold af det, som de Herrer kalder uklart. Jeg vil gøre de to Herrer opmærksom paa, at i det norske Storting er de Konservative i Flertal, og at de har vedtaget en Banklov, hvoraf jeg gerne vil citere nogle Uddrag med den højtærede Formands Tilladelse. Der er først Spørgsmaalet om Oprettelse af Banker; derom hedder det i den norske Lovs § 3: „En Bank maa kun oprettes som Aktieselskab“ — altsaa den selv samme Bestemmelse, som her er foreslaaet; det er altsaa vedtaget af de norske Konservative og Venstremænd; man har fundet, at det var rimeligt, at en Bank skulde være et Aktieselskab. Her gøres der uhyre mange Indvendinger i saa Henseende fra den Side. Endvidere hedder det i samme Lov, at en Bank kan ikke blive registreret, førend den af Kongen har erholdt Tilladelse til at